



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Jany Záviské a JUDr. Petra Indráčka v právní věci

žalobce: **M. N.,**
zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na
Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Magistrát města Havířov,**
se sídlem Svornosti 2, 736 01 Havířov-Město

o žalobě proti nečinnosti správního orgánu

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 28. 7. 2017 se žalobce domáhal uložení povinnosti žalovanému správnímu orgánu vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. 6197/P/62191/2016/Pb. Žalobci byl doručen příkaz ze dne 20. 7. 2016 pod sp. zn. 6197/P/62191/2016/Pb, č. j. MMH/62191/2016-4, kterým byl uznán vinným ze spáchání dopravního přestupku. Proti tomuto příkazu podal žalobce dne 18. 8. 2016 odpor. Na tento odpor žalovaný reagoval

Shodu s prvopisem potvrzuje

usnesením ze dne 24. 8. 2016, kterým žalobce vyzval k doplnění vlastnoručního podpisu, neboť odpor nebyl podepsaný. Podepsaný odpor žalobce podal dne 14. 9. 2016 a následně mu bylo doručeno upozornění na nedoplatek ze dne 1. 11. 2016. Žalobce poté zjišťoval, proč bylo toto upozornění na doplatek vydáno, když podal řádně a včas odpor. Jelikož žalovaný na jeho dotaz nereagoval, obrátil se se žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti k nadřízenému správnímu orgánu žalovaného, tj. ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje. Ten však jeho žádosti nevyhověl s odůvodněním, že zaslal poslal pouze scan podepsaného odporu a nikoliv originál. Žalobce má za to, že žalovaný nebyl oprávněn neakceptovat scan podepsaného odporu, neboť pro požadavek originálu tohoto podání nebyl důvod. Poukázal na názor uvedený v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 171/2014-26 ze dne 17. 10. 2014 a dodal, že pokud měl žalovaný ohledně jeho podpisu pochyby, měl jej vyzvat k odstranění vad, což však neučinil. Žalovaný navíc ani originální podpis nežádal, když jej vyzval k doplnění podání o podpis ve smyslu § 37 odst. 2 správního řádu, což učinil; přesto však žalovaný podaný odpor neakceptoval. Poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2015 č. j. 9 As 63/2015-36 dovozuje žalobce názor, že absence podpisu na podání automaticky nevede k neakceptaci tohoto podání. Dále vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2017 č. j. 2 As 80/2017-34, podle něhož i nepodepsané odvolání zásadně zahajuje odvolací řízení o přestupkové věci a je třeba jej ukončit některým ze zákonem předvídaných způsobů. Z těchto rozsudků se dle žalobce podává, že absence podpisu na odvolání automaticky nevede k jeho neprojednání a ačkoliv se jeho případ týká odporu a nikoliv odvolání, dají se tato rozhodnutí analogicky aplikovat i na jeho případ. Podle žalobce byl podán odpor řádně a včas, proto žalovanému vznikla povinnost zrušit vydaný příkaz a vydat rozhodnutí nejpozději ve lhůtě 60 dnů, což však neučinil.

2. Žalovaný Magistrát města Havířova znespornil, že žalobce dne 18. 8. 2016 učinil prostřednictvím služby „Dopisonline“ podání předmětného odporu, které však neobsahovalo jeho podpis. Vyzval proto žalobce, aby vadu podání odstranil ve lhůtě 5 pracovních dnů. Dne 14. 9. 2016 žalobce opět prostřednictvím služby „Dopisonline“ opakoval předchozí podání doplněné již s vytištěným podpisem. Nejedná se však o podání s vlastnoručním podpisem a toto podání nemohlo dle žalovaného vyvolat účinky včasného a přípustného odporu. Jedná se o podstatnou vadu, která má vliv na posouzení skutečnosti, zda podání učinila osoba k tomu oprávněná. V kontextu ust. § 37 odst. 2 a 4 správního řádu je nutno jako podpis osoby, která podání činí, chápat podpis vlastnoruční. Pokud je podání technicky realizováno prostřednictvím licence poštovních služeb, nejedná se o písemné podání opatřené vlastnoručním podpisem, ale o podání odpovídající podání učiněnému prostřednictvím jiných technických prostředků. Podle žalovaného při použití poštovní služby „Dopisonline“ spočívající ve vytištění, zabalení a odeslání prosté elektronické kopie dokumentu není vytvořená perfektní písemnost, která má účinky podání. Žalovaný dodal, že žalobcem poukázaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nejsou přílehlavá, pokud dovozuje analogii postupu správního orgánu v případě podání odvolání. Závěrem žalovaný poukázal na to, že věc žalobce předložil nadřízenému správnímu orgánu, který však neshledal důvody pro zahájení přezkumného řízení a následně ani důvody k přijetí opatření proti nečinnosti, k čemuž dal žalobce podnět.

3. Krajský soud provedl důkaz předloženým správním spisem Magistrátu města Havířova, správního odboru sp. zn. RD/6197/16, č. j. MMH/62191/16 a poté dospěl

Shodu s prvopisem potvrzuje

k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s.ř.s.

4. Z obsahu výše uvedeného správního spisu žalovaného krajský soud zjistil následující skutečnosti:

- dne 20. 7. 2016 vydal Magistrát města Havířova, správní odbor příkaz, kterým žalobce uznal vinným tím, že jako držitel řidičského oprávnění neodevzdal Magistrátu města Havířova do 5 pracovních dnů od nabytí právní moci rozhodnutí, kterým mu byla uložena sankce zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel do 22. 6. 2016 řidičský průkaz a neučinil tak až do dne vydání tohoto příkazu, čímž porušil § 94a odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a spáchal tak úmyslně přestupek podle § 125c odst. 4 písm. b) téhož zákona, za což mu podle § 125c odst. 5 písm. f) cit. zákona byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč;
- dne 22. 8. 2016 byla žalovanému doručena prostřednictvím pošty 370 20 České Budějovice 90 písemnost nazvaná „*Odpor ve věci sp. zn. 6197/P/62191/2016/Pb*“, ve které bylo uvedeno bez podpisu jméno žalobce s tím, že podává odpor proti příkazu ze dne 20. 7. 2016;
- dne 24. 8. 2016 vydal Magistrát města Havířova, správní odbor usnesení, kterým určil žalobci lhůtu do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto usnesení k odstranění vady podání – doplnění podpisu osoby, která písemnost podává v odporu proti příkazu, podaného dne 18. 8. 2016;
- dne 16. 9. 2016 byla žalovanému doručena naprosto stejná písemnost odporu, tentokrát opatřena naskenovaným podpisem žalobce a odeslaná poštou 370 20 České Budějovice 90 s datem podání 14. 9. 2016;
- dne 27. 7. 2017 vydal Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu usnesení, kterým zamítl žádost žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti v souvislosti s řízením o shora uvedeném přestupku.

5. Podle ust. § 37 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, je podání úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Podle odst. 2 téhož ustanovení z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví

Shodu s prvopisem potvrzuje

zákon, a podpis osoby, která je činí. Podle odst. 4 citovaného ustanovení podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu.

6. V projednávané věci bylo tedy nesporné, že žalobci byla příkazem ze dne 20. 7. 2016 uložena Magistrátem města Havířova, správním odborem pokuta za výše uvedený přestupek ve výši 2 500 Kč. Nesporným bylo také to, že žalobce dne 18. 8. 2016 učinil prostřednictvím poštovní služby „Dopisonline“ podání nazvané „*Odpor ve věci sp. zn. 6197/P/62191/2016/Pb*“, které však neobsahovalo jeho podpis. Poté, kdy byl správním orgánem prvního stupně vyzván, aby své podání – odpor proti příkazu doplnil o podpis, doručil prostřednictvím stejné poštovní služby žalovanému odpor proti příkazu opatřený nečitelným naskenovaným podpisem. Spornou otázkou bylo mezi účastníky to, zda takové podání bylo způsobilé vyvolat účinky včasného a přípustného odporu proti příkazu správního orgánu prvního stupně ze dne 20. 7. 2016, tedy zda byl žalovaný povinen pokračovat ve správním řízení ve věci přestupku žalobce. Dle názoru žalobce byl odpor proti tomuto příkazu podán řádně a včas. Podstatnou náležitostí podání je kromě jiných skutečností uvedených ve shora citovaném zákonném ustanovení podpis osoby, která jej činí. V daném případě na prvním podání odporu proti příkazu žalobce podpis vůbec neuvedl; na druhém vyhotovení stejného podání byl pak uveden viditelný podpis, avšak nešlo o podpis originální, ale pouze o jeho kopii. Žalobce použil poštovní službu tzv. Dopisonline, při které byla listovní zásilka – odpor proti příkazu zaslána správnímu orgánu poté, kdy byla vytištěna a nemohla tedy obsahovat vlastnoruční podpis žalobce. Podle ust. § 37 odst. 2 věty prvního správního řádu musí být z každého podání mj. patrné, kdo jej činí. Je proto zákonnou podmínkou, aby podání, má-li mít právní účinky, obsahovalo podpis podatele potvrzující skutečnost, že podání učinila osoba, která je jako podatel na něm uvedena. Pouhé skenování podpisu podatele tuto záruku neposkytuje a zároveň vylučuje možnost zkoumání pravosti podpisu podatele, pakliže by o něm vyvstaly pochybnosti. Dle názoru krajského soudu proto žalovaný nepochybil, když ve správním řízení ve věci přestupku žalobce nepokračoval a nevydal správní rozhodnutí. Za této situace nemůže být žaloba proti nečinnosti žalovaného důvodná. Poukázání žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 171/2014-26 ze dne 17. 10. 2014 není přílehlivé. V tomto rozsudku byla řešena otázka nutnosti konvertování plné moci ve smyslu § 22 odst. 1 a 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentu, přičemž je v něm prezentován názor, že pro účinné zastoupení účastníka řízení zmocněncem podle ust. § 33 odst. 1 správního řádu postačuje předložení plné moci v kopii prosté, je tedy nasnadě, že v takovém případě naroven prosté kopii je postavená nekonvertovaná písemnost doručená prostřednictvím datové schránky zmocněné osoby. Krajský soud především zdůrazňuje, že se tento případ týkal podpisu na plné moci a nikoliv na podání ve smyslu shora citovaného ustanovení § 37 správního řádu. Podáním ve smyslu tohoto zákonného ustanovení se přitom rozumí jakýkoliv úkon účastníka správního řízení směřující proti správnímu orgánu, kterým uplatňuje svá procesní práva nebo se domáhá uplatnění svých procesních práv. Takovým podáním nelze chápat udělení plné moci, která prokazuje zastoupení podle ust. § 33 odst. 1 správního řádu a kterou se fakticky dokumentuje předchozí uzavření dohody o zastoupení mezi zmocnitelem a zmocněncem.

Shodu s prvopisem potvrzuje

7. Za nepřiléhavé považuje krajský soud i poukázání žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 63/2015-36, neboť předmětem sporu, který byl v této věci řešen, byla otázka, zda byl či nebyl žalovaný nečinný, pokud nepřihlížel k včas podanému odvolání, které nebylo podepsáno a tento nedostatek nebyl ani přes výzvu odstraněn, resp. komu měla být adresována výzva k doplnění odvolání proti rozhodnutí, kterým byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání dopravního přestupku, za situace, kdy stěžovatel byl ve správním řízení zastoupen zplnomocněným zástupcem a odvolání neobsahovalo žádný podpis, tj. ani podpis stěžovatele, ani podpis jeho zástupce. Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku dovodil, že bylo povinností správního orgánu o podaném odvolání rozhodnout a že v úvahu připadal postup dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu ve spojení s § 93 správního řádu, tj. pro neodstranění vad podání odvolacího řízení zastavit. Obdobnou situaci řešil Nejvyšší správní soud v žalobcem poukázaném rozsudku č. j. 2 As 80/2017 ze dne 27. 7. 2017, ve kterém rovněž zdůraznil, že i nepodepsané odvolání zásadně zahajuje řízení o odvolání v přestupkové věci a že toto řízení je třeba skončit některým ze zákonem předvídaných způsobů. Na rozdíl od právní úpravy odvolacího řízení, s podáním odporu proti příkazu žádné další řízení o tomto odporu zákon neupravuje. Žalovaný proto nepochybil, když ve věci vydaného příkazu o pokutě žalobci další procesní úkony nečinil za situace, kdy tento příkaz nabyl právní moci v důsledku toho, že podaný odpor žalobcem přes výzvu a poučení správním orgánem prvního stupně neobsahoval vlastnoruční podpis.

8. Ze shora uvedených důvodů krajský soud proto žalobu žalobce jako nedůvodnou v souladu s ust. § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

9. V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. krajský soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovaný se tohoto práva výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 11. ledna 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje